

תזמורת הר ועמק חוגגת 20

30 חברים, מחציתם תושבי המועצה, אוהבי מוסיקה אמיתיים, נפגשים מזה 20 שנה, פעם בשבוע, לנגן ביחד על כלי פריטה. במסיבת יום הולדת, שאירגנו לעצמם, עם בני / בנות זוגם, היתה הרבה התרגשות, הרבה ברכות, מחורזות ואחרות, הרבה שמחה ושביעות רצון וכמובן, איך לא, הרבה מאוד מוסיקה ושירה

לקרוא לילד בשמו

הייתה התלבטות בבחירת שם לתזמורת. נזרקו לאוויר מספר שמות, כמו מיתרי העמק, מיתרי ההר, מנדוליט, מנדולינ, שלא לדבר על שמות פרחים, שיחים, עצים. בסוף העדפנו את השם המסעיר ומעורר הדמיון - תזמורת "הר ועמק".

הנחייה סיוע, ניצוח ופרידות

הנחייה הקונצרטים נמסרה באופן טבעי לתלמה, שהפעילה את כל כישוריה כתיבתה היצירתית - בצד הנהגת קבוצת המנדולות - להנחייה מושקעת לעילא. מדי פעם הוטל התפקיד על דליה. בשלב מסוים נהנינו משירותיו של איציק פלג, ששילב הנחייה אמנותית עם כישרון משחק והומור, גם בארץ וגם בחו"ל.

יש לציין לטובה את הקשר עם המועצה, במיוחד עם גיורא דיאמנט ז"ל, שסייע לנו רבות מבחינה מקצועית ואמנותית.

ארבעה מנצחים עבדו איתנו - מיכאל שלו, דב כרמל, אמנון שחם ודורון אופיר שממשיך איתנו (עוד שנים רבות אני מקווה). כל מנצח, דרכו וסגנונו ואנחנו יצאנו נשכרים מהגישה השונה של כל אחד מהם. והיו גם משרבים ומצבים לא קלים. תהליך הפרידה והקליטה של המנצחים לא היה פשוט, אבל מתגברים והולכים קדימה.

שלושה חברי תזמורת הלכו לעולמם - יעקב צור מגבעת חיים, דני כהנא ותלמה גונן מעין השופט.

כל אחד עולמו ותורתו. נזכור אותם בהערכה ובחיבה והם יחיו בליבנו תמיד. ואנחנו ממשיכים כי אין ברירה.

נחמיה להב - מנהל אגף התרבות של המועצה, המסייע לנו בכל הזדמנות, נוכח בהופעות ולפעמים גם בחזרות.

חנן ארז - ראש המועצה וצוות עובדיו המסורים - יעל, אירינה, ענת ושמחה.

אנחנו והקהל

ההופעה הראשונה הייתה בעין החורש, ובעקבותיה - עשרות רבות. למשל, ב"פרקיון" שעל יד קיבוץ גבע, שתקע אותנו על אי קטן, מוקף מים. הרוח הנעימה ומשיבת הנפש, דאגה שכל נייר, שנשכח לשנייה, ירחף בעדינות ישר למים.

או ההופעה הבלתי נשכחת במרתון ההופעות בכברי (ביוזמת מנצחוננו הנמרץ דאז - אמנון שחם), תיאום נדיר של לוח הזמנים אילץ אותנו לחכות כשלוש שעות לפתיחת הדלתות, רק כדי להבין שאם במקום להיות תזמורת המנגנת את פרסל, וויאלדי, היינו למשל להקת רקדנים מסכנין, היינו מצליחים הרבה יותר!

נסענו גם לחו"ל. מה שנחרט בזיכרוני מהנסיעה להונגריה, היה הלילה הראשון, כשחלק מאיתנו בילה את רובו בחיפושים היכן לשים את הראש.

ואיך לא נזכור את מחיאות הכפיים האדירות והקצובות, שקיבלנו מהאסיריים בבית הכלא המרכזי, שחדלו בבת אחת, רק כאשר קיבלו פקודה לכך.

מהנסיעה לגרמניה אני זוכר את נגינתנו המרשימה בפני הפרלמנט של

את התזמורת מנהלת בשנים האחרונות צילה ארד, רמת השופט, יחד עם יוחנן מעוז ועמית בן זאב, בנייהולו המוסיקלי וניצוחו של דורון אופיר, משמר העמק, שאיזכור שמו מפיך מגרונות החברים שלל צלילי אהבה והערכה.

בתמורה לתמיכה וסיבסוד מהמועצה, מתייצבים הנגנים באירועים והזדמנויות שונות, שמארגנת המועצה, לנגן ולהנעים (והיו שמחים לזכות בהזדמנויות נוספות). יתר העלויות מכוסות על ידי הכנסות מהופעות ומדמי חבר, שמשלם כל אחד מן המשתתפים. על סיפורה של התזמורת, מאז ועד היום, מתוך דברים שכתב לכבוד המסיבה, עמוס לין, משמר העמק, מהמייסדים והמתמידים שבחבורה.

נוס היסוד

המקום - בית מרים בקיבוץ דליה. השנה - 1989. ערב חורפי וגשום. משתתפים - מיכאל שלו, חיים נגל (תלמידו של מיכאל, אבא של ערן המתופף שלנו) ואנוכי. מחליטים על הקמת התזמורת ומחלקים תפקידים. מיכאל על המוסיקה ואנחנו, על הארגון, בראש וראשונה על גיוס נגנים. אחרי זמן קצר חיים "התאייד" מסיבותיו הוא ונותרתי לבד. האמת, לא היה צורך להתאמץ במיוחד. די היה בטלפון אחד. תוך כמה חודשים התקבצו ובאו כ-20 נגנים שהתאמנו וניגנו יחד בבית מרים, תחת שרביטו וצעקותיו של מיכאל.

תקופת הריכוז וההתכנסות

אני זוכר את פרויקט, סוחב את המנדולינה בבאגאז', בצאתו מהמפעל בלהבות הבשן (אחרי סיום הקדנציה כמזכיר הקבה"א), מבלה יום מתיש בתל-אביב, רק על מנת להגיע בערב לחזרה. אני זוכר את מיכל, נותנת טעם חדש ומרענן לש.ג. במשמר העמק, שזוכה לפרקי נגינה מובחרים. אני זוכר את הטלפון למזכיר עין החורש, שלא הבין איך נחתתי עליו, רק כדי לדון בסדר העדיפויות של סידור הרכב, כדי להבטיח את בואם של נמרוד וסמי (עם שתי הבנות מגבעת חיים).

עד היום לא ברור לי למה הייתי צריך להשחית את זמני בקרב חסר סיכוי עם אלי, כדי שיוותר על הגלישה לטובת התזמורת.

ושיחות המוטיבציה, עם עדה רמון, שגדולה עליי בחמישה מספרים מבחינה מוסיקלית, אבל מבחינה ארגונית, איך לומר, יש לנו סדר יום קצת שונה. אחרי כל היעדרות היא ציפתה לטלפון מה"יקה פויץ". בסופו של דבר, כל כך נמאסתי עליה, עד שהיא קטעה אותי, "בשבוע הבא אני באה!" וסגרה עניין.

ושיחות נפש עם שושקה, גדעון, נמרוד, דליה, מיכל, עכסה, אלי, מרים ומי לא.

והיה אמרי, שתמיד לקח על עצמו משימות - מזכיר הקבה"א, חבר כנסת, מתאם כלכלי, קיבוץ שיתופי, נתב"ג 2000 ועוד - ולקח לו זמן להבין מה באמת חשוב בחיים!

ומקרה ג'וחא, שכראש מועצה הוא היה אומר, "אני זוכר!" והוא באמת זכר להתייצב עם הגיטרה, יום לאחר סיום הקדנציה (אולי זה רמז גם לחננו...).

והמחשבות ממשיכות לרוץ: ארגון הופעות ומאות הטלפונים - שיצרו עשרות קונצרטים בקיבוצים, במושבים, בבתי אבות ובאירועים שונים.

וסטפליה ואת נאומו חוצב הלהבות של חנן ארז ראש המועצה, שקודם לכן הצטיין כמדריך טיולים מיומן. ועוד עולה בזיכרוני הפארק הנהדר בדורטמונד, עם פסטיבל המקהלות שנערך שם וכמובן את כנס תזמורות כלי הפריטה, שהדגיש את השוני בין שתי התזמורות המקומיות, שנשי מעו כמו ציוץ של ציפורים לעומת התזמורת שלנו, שניגנה כמו אוגדת שריון. אני מניח שעד היום הם לא התאושו מה "בום" שנחת עליהם בטון האחרון של השוק הפרסי.

והנה אנחנו מגיעים לפינת הצל"שים

בראש וראשונה צל"ש לכולנו - על האהבה למוסיקה, המסירות, ההתמדה ואולי גם בזכות מונח שמרובע כמוני מאוד אוהב - השגרה. לנערות החמד, צילי וגילי (צילה ועדה) יחד עם נעמי וגדעון, שדואגים להכין ולסדר את הכיסאות והציוד, כמו גם לסידור ולחיסול בסוף החזרות.

והאירוח הנהדר במברג, בניצוחה של שושקה, שלא שוכחת להכין לנו סנדוויצ'ים וכיבוד. למרים, ידידתי משכבר הימים, שעל אף קומתה הקטנה, היא מאוד גדולה במוסיקה ומנגנת בכלים הכי גדולים. לוולדימיר, הפרופסור למתמטיקה המנגן בשתי תזמורות ועושה את הדרך הארוכה ביותר. לחנה, שמתגברת על כל הבעיות והקשיים וממשיכה להגיע. לקובי, שמוחו הקודח לא מפסיק לתכנן הופעות ומיזמים.

העולם השנייה ובמיוחד מהנחיתה בנורמנדי, בה לקח חלק פעיל. וזאת ההזדמנות להודות לסולנים שלנו - מירי, אמיר, ויצקה, ערן ולאחרונה גם הנבלנית סוניטה, המוסיפה גוון חדש ומרענן לנגינתנו. נציין בגאווה את הצוות הניהולי המצויין - צילה ה"נצחית", עמית, איש השיווק שלנו, שלא מפסיק לפעול ולהשקיע ויוחנן, הגזבר שידו בכל. ואחרון חביב, דורון, שבנוסף לכישרון ולידע המוסיקלי לעיבודים המעניינים ולשילוב הנדיר של הסולנים הרבים בתזמורתנו, הוא הצליח לא לריב עם אף אחד במשך יותר מ-10 שנים! זהו. כאן צריך לבוא משפט סיום מוחץ. האמת - אין לי כזה ונדמה לי שזה גם לא הכרחי. כי הרי בסך הכל עברו 20 שנה ואנחנו ממשיכים כרגיל. ופרויקט טוען שאפילו משתפרים עם הגיל. אז להתראות ביום א', בשעה 17:00, בפואייה, לעוד עונה, בדרך ל-20 השנים הבאות!

לשלמה, "אחי התאום" בעל האופי הגבתי הטיפוסי, שמתעקש לשבץ את ה"טרילרים" שלו בכל הזדמנות, לפעמים אפילו בניגוד לדעתם של מוצרט וויוואלדי.

לקבוצת העמק, המגובשת והחזקה, דליה, עדה, פריוקה, שלמה, יהודית, ומוטי, הגיטריסט החדש, שמוריד במקצת את הגיל הממוצע שלנו. לאנשי עמק בית שאן, אלי, עוזי, (עם האוקרינה שלו) ועליזה, שמכינה לנו עוגות מושקעות ודואגת שגם האחרים יעשו כך. להלל אילת, שחזר אלינו אחרי גלות ממושכת.

לצוות עמק חפר, עמית, נמרוד ואריה, שבנוסף לשליטתו בגיטרה, מיטיב לנגן בחליל וגם יודע לרקוד (בעיקר את ריקוד ה"הורה", לשמחת ילדי בתי הספר).

לצוות גוש זבולון, מיכל, יוחנן ובנו, האיש הצעיר (רק בן 88) שבנוסף לנגינה במנדולה, הוא מעדכן אותנו בפרטים בלתי ידועים ממלחמת

להצטרפות לתזמורת: צילה ארז - 04-9596210 | tzila@polygal.com | להזמנת הופעות: עמית בן זאב: 054-4348694 | amitb@ganshmucl.com

באנו חדש באתר: "קהילה למען הפרט"

במטרה ליצור מאגר / מיפוי תושבים על פי עיסוקיהם כדי לקבל תמונת מצב עדכנית של התעסוקה ביישובי המועצה - לטובת חיבורים בין מחפשי עבודה, יזמים ומעסיקים.

קישור לבאנו "קהילה למען הפרט": <http://www.maavarim-baemek.org.il/kehilati.asp>

פרטים נוספים באתר המועצה: www.megido.org.il

למרכז הטיפולי - לימודי מענה דרוש/ה קלינאית תקשורת

קו"ח במייל בלבד ליפעת maane1@megido.org.il

פרטים נוספים באתר המועצה: www.megido.org.il

התזמורת הקאמרית הקיבוצית
מנהל מוסיקלי: ירון גוטפריד

מבוהמיה ועד הבלקן

מנצח - דניאל כהן
אקורדיון - אמיל אייבינדר
חצוצרה - יובל שפירא

דבוז'ק - סרנדה למיתרים במי מז'ור, אופ. 22
מרטינו - סרנדה לתזמורת קאמרית
הומל - קונצ'רטו לחצוצרה במי מז'ור
מוסיקה עממית מהבלקן ועוד - לאקורדיון ולתזמורת

אולם עין השופט - יום א' 15.11.09, בשעה 20:30 כרטיסים: 04-9598506